

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrypcja od wiersza w półkolumnie (drukem garment) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGŁAD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Niemce. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej pocztu. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRIACKA.

Sprawy krajowe.

Lwów, 1. lutego. Stosownie do najwyższego postanowienia z d. 21. z. m. l. 78 odbędzie się zaraz po rozwiązaniu Jej Mości Cesarzowej, które we Lwowie salwy z dział ogłaszają, solenne Te Deum w łacińskim kościele katedralnym, na którym według wysokiego rozporządzenia ministeryalnego z d. 26. z. m. l. 950 mają być obecne wszystkie władze cywilne i część załogi.

O godzinie kiedy się ta uroczystość odbywać będzie można się będzie dowiedzieć w krótkiej drodze w biurze prezydyalnem c. k. Namiestnictwa.

Wiedeń, 30. stycznia. Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24. b. m. pensjonowanemu protomedykowi krakowskiemu Doktorowi medycyny Józefowi Jakubowskiemu, w uznaniu jego gorliwych i pożytecznych usług w zawodzie lekarskim, nadać najlaskawiej tytuł radcy namiestnictwa z uwolnieniem od taksy. (W. Z.)

Wiedeń, 1. lutego. Litogr. koresp. austr. z dnia dzisiejszego pisze: Część prasy niemieckiej podsuwa tajnej depeszy c. k. ministeryum spraw zewnętrznych z d. 14. stycznia znaczenie, które stanowczo odeprzeć musimy. Austriya przywróciwszy życie federacyi niemieckiej, odnowiwszy węzeł jedności wszystkich państw związkowych z największą usilnością i usiłując ciągle zacierać pamięć nie-szczęśliwych wypadków z lat 1848, 1849 i 1850 wymierzonych głównie przeciw odwiecznej i czcigodnej jedności Niemiec i Austrii, a niemieckiemu zgromadzeniu związkowemu podać sposobność dopełnienia swego wysokiego i ważnego zadania w interesie Niemiec, — gdy c. k. gabinet złożył tak jawne dowody troskliwości o utrzymanie i godność związku, nikt rozsądny nie zechce wierzyć, jakoby Austriya sama zamierzała naruszać konstytucję związkową. Wspomniona depesza z d. 14. z. m. zasadza się raczej na postanowieniach kardynalnych ustaw związku, które przewidywały wypadek, że mniejszość państw związkowych zechce przedsięwziąć dalsze kroki ku zabezpieczeniu związku i członków jego od zewnętrznego niebezpieczeństwa, niż uchwała większości przepisuje, — co wyraźnie dozwolono (art. 42 więd. aktu konkluzyjnego z r. 1820.)

Byłaby to zaiste dziwna logika, gdyby tego, kto dla wspólnej sprawy więcej czyni nizeli według prawa ściśle obowiązany, chcieli wystawiać jako otwartego lub tajemnego przeciwnika tej samej sprawy; logika, która zresztą nie może być niespodzianą dla tych, co od kilku miesięcy widzą systematyczne podejrzywanie intencji Austrii dla tego, iż takie dla całej Niemcy poniosła nadzwyczajne ofiary i wystawiła potężne armie.

Niemieckie rządy związkowe, które umieją oceniać konsekwentne usiłowania Austrii ku utrzymaniu godności i bezpieczeństwa Niemcy wśród obecnego groźnego położenia rzeczy w Europie, odpierają (jak przekonani jesteśmy) stanowczo takie poderzywania. W tych bowiem usiłowaniach c. k. gabinetu widzą tylko nowy dowód troskliwości jego o przyszłość i o interesa całej Niemcy. Tuszmy, że państwa związkowe odpowiedzą tym usiłowaniom ku zastraszaniu tych, którzyby chcieli korzystać z każdego przesilenia europejskiego, by wystawić związek niemiecki bezwładnym i bezczynnym.

(FML. Keller wyjechał w komitaty górskie.)

Donosi *Presb. Ztg.*, że Jego Excelencya generał-adjutant Jego c. k. apostolskiej Mości FML. Kellner de Köllenstein puścił się dnia 26. stycznia z Presburga na Tyrnawę w swą podróż z Najwyższego polecenia nieść ulgę dolegliwościom dotkniętym niedostatkami mieszkawców górskich w północnych komitatach Presburgskiego administracyjnego okręgu, i że dnia 27. tego samego miesiąca przybył do Trenczyna dla udania się ztamtąd dalej do Arwajsko-Turockiego komitatu.

(Trzęsienie ziemi w Siedmiogrodzie i w Krainie.)

Wiedeń, 31. stycznia. Dnia 23. z. m. dało się czuć około pół do dwunastej godziny w nocy w Kronsztadzie w Siedmiogrodzie trzęsienie ziemi, czuć się dało po wstrząśnieniu naczyń i innych sprzętów domowych. Potem nastąpiły dwa inne dość znaczne w kierunku od wschodu na zachód. W wielu domach dało się słyszeć lekkie trzeszczenie murów. Nie wydarzył się przytem żaden przypadek.

Klagenfurter Ztg. z 29. stycznia zawiera kilka doniesień z Villach, Arnoldstein, Tarvis, Saifnitz, Malborgeth i Pontafel, następnie z sąsiednich Kraińskich włości: Weissenfels i Rothsach, według których dnia 26. zrana było w owej okolicy trzęsienie ziemi w kierunku od zachodu na wschód, nieznaczniejszy zresztą żadnego spustoszenia. Bez najmniejszego wzruszenia atmosfery dało się słyszeć prawie wszędzie podobny do burzy szum w powietrzu. Ludność miasta Villach przypomniła sobie przytem straszną katastrofę, sprawioną również przez trzęsienie ziemi dnia 25. stycznia r. 1348, przez którą się większa część domów w mieście, wraz z głównym kościołem, a prócz tego 17 zamków i włości w gruzy zapadło.

(Świetne przyjęcie narzeczonej księcia Danily.)

Juz powrócił paropływ Lloydy „Kübeck“, który zawiózł do Kattaro narzeczoną księcia Danily. *Triest. Ztg.* donosi, że namieniony paropływ przybył dnia 23. we wtorek wieczór, a we środę rano odjechała narzeczoną księcia w świetnym orszaku trzech set jeźdźców do Montenegro. Niezmiernie liczna zgromadziła się publiczność, sztuczne ognie, salwy z dział i ręcznej broni witały podróżnych i towarzyszyły im na wszystkich punktach wzdłuż kanału.

Hiszpania.

(Pocztą madrycka. — Ustawa o niestosowności. — Zbiegowiska. — Złoty demokratyczny. — Przetrasanie domu bankiera angielskiego. — Torreador Pucheta.)

Z Madrytu donoszą z d. 21. stycznia do *Indep. belge*: Nareszcie ukończono obrady nad ustawą względem niestosowności. Ustawa ta zawiera tyle sprzeczności, że pozostanie zapewne bez skutku. Ogłoszona w pierwszym artykule niestosowność, zmodyfikowana w drugim, niknie prawie zupełnie w ostatnim. — Uderza powszechnie, że tego samego dnia, gdy się tutaj zebrały grupy pod pozorem zadania roboty, właściwie zaś by wzniecić niepokoje, usiłowały także w Palencyi, zkad wysłano deputowanego Orense i innych demokratów na kongres liczne tłumy wichrzycieli zaburzyć spokojność. — 69 Deputowanych, którzy przedwczoraj głosowali przeciw ministeryum, miało się zebrać wczoraj wieczór, by się umówić względem systemu ostatecznej opozycji; zeszło się jednak tylko 15 demokratów i 5 progressistów tak, iż nie podobna było wytoczyć obrad. — Ciągłe rozsiewają tu niepokojące pogłoski o wybuchu rozruchów na tym lub owym punkcie stolicy. Dotychczas okazało się, że były mylne, ale rząd ma się na baczności; załoga lubo słaba, jest gotowa każdej chwili stanąć pod bronią, wszystkie posterunki podwojone, a władza może liczyć na połowę milicyi narodowej, której najznakomitsi przywódcy byli wczoraj u Espartery i zapewnili go o swej pomocy. Druga zaś połowa przyłączyłaby się zapewne do powstania, gdyż składa się z dwuznacznych indywidualiów.

— Dnia 22. stycznia. Zeszłej nocy strzelano między bramami Toledo i Atocha, siła zbrojna aresztowała sprawców, którzy wyznali, że strzały te miały być znakiem dla 4 do 500 milicyi i nie-milicyi, by zbrojnie napaść na miasto. Przez całą noc przeciągały silne patrole po wszystkich dzielnicach miasta. O god. 2giej zrana wpadła milicya i policya do pomieszkania angielskiego bankiera O'Shea, którego służba chciała stawić zbrojny opór, szukając jednego z podejrzanych; oddała się jednak na zapewnienie ze strony pana O'Shea słowem honoru, że nikt się u niego niekryje. — Będący teraz w służbie królewskiej administracji domenów, były matador i demokrat Pucheta był wczoraj wieczór u Espartery i O'Donnella i oświadczył im, że ręczy za spokojność publiczną i każdego czy to deputowanego lub niedeputowanego prędko poskromi. Przeciągał potem z 25 ludzi do 5. godziny zrana po ulicach, rozpraszał tłumy i groził śmiercią każdemu, ktoby o republice mówił.

— Dnia 23. stycznia. Dwom dziennikom republikańskim wytoczono dzisiaj proces sądowy za artykuły podżegające i obelgi na tron i Jej Mość królowę. — Domy O'Shea i Carriquisi przestrzasano dzisiaj sądownie; u O'Shey miano znaleźć 30 karabinów, względem których posiadania i przeznaczenia nie wywiódł się dostatecznie.

(Abb. W. Z.)

(Polecenie dane komisji w sprawie królowej Krystyny. — Potoczne.)

Gazeta Wiéd. z 27. stycznia donosi: Na mocy sprawozdania gubernatora prowincji Jaen ogłoszono publicznie imiona urzędników, którzy umknęli z miasta Limares podczas cholery; sąto powiększej części członkowie junty sanitarności. Natomiast ogłoszono publicznie także imiona tych, którzy się swoją posługą podczas cholery w Linares odznaczyli.

Książę Wiktorya wydał następujący list do komisji, której polecono parlamentowe rozpoznanie aktów królowej Maryi Krystyny:

„Przedsięwzięty przez radę ministrów dnia 27. sierpnia środek oddalenia Donny Maryi Krystyny de Bourbon, był uzasadniony na przyczynach politycznych, które tylko rozsądek publiczny może ocenić i polegają wyłącznie na honorze i spokojności kraju. Oznajmiam Panom to według zdania rady ministrów dla zastosowania się mianowanej komisji specjalnej.

Madryt, 9. stycznia 1855.

Książę de la Vittoria.

Do Panów Sekretarzy konstytuujących Kortezów.

Anglia.

(Sprawy przy utwarcu sesji parlamentarnych.)

Londyn, 25go stycznia. Na przedwczorajszym posiedzeniu izby wyższej oznajmił *Lord kanclerz*, że otrzymał list admirała Dundas datowany z Malty 7. b. m., w którym admirał dziękuje izbie za pochlebną rezolucję wotowaną dla marynarki. *Lord kanclerz* rzekł wciągnąć ten list do rejestrów izby wyższej; wniosek ten przyjęto. *Lord Ellenborough* zapowiedział na czwartek wniosek odnoszący się do prowadzenia wojny, a *Earl Grey* podobny wniosek na przyszły poniedziałek. *Książę Richmond* pochwała to wielce, że rząd nadał armii krymskiej medal na pamiątkę bitew nad Almą i pod Inkermanem. Jednak zdaje mu się, że godziło się rozciągnąć ten zaszczyt także i na tych żołnierzy, którzy wykonali ów bohaterski atak kawalerji pod Bałakławą. *Earl Hardwicke* sprzeciwia się zbytnej hojności w rozdawaniu medalów. *Earl Ellenborough* utrzymuje, że w jego oczach bohaterski czyn pod Bałakławą niema równego sobie w całej historii, i sądzi, że każda nagroda traci bardzo wiele na swej wartości, jeżeli dający waha się ją udzielić.

W izbie niższej zapowiada kanclerz skarbu, że na przyszły poniedziałek przedłoży izbie projekt do ustawy o stemplach dziennikarskich. *Berkeley* zapytuje, czy ogłoszony w dziennikach rozkaz Lorda Raglana względem ataku pod Bałakławą jest autentyczny. *Sideny Herbert* oświadcza, że odpowie na to na przyszły czwartek. *Lord John Russell* oznajmia, że przedłoży na przyszły piątek ustawę odnoszącą się do nauki publicznej. Na ten sam dzień zapowiada także przedłożenie budżetu marynarki ze strony pierwszego lorda admiralicyi. *Cardwell* zapowiada na poniedziałek ustawę względem towarzystw asekuracyjnych. *Layard* zapytuje Lorda Johna Russella, czy niema nic przeciw temu, by przedłożono izbie korespondencję z obcemi mocarstwami o traktacie z 2. grudnia, jako też dokument rosyjski zawierający interpretację czterech punktów gwarancyjnych. *Lord John Russell*: Niejestem w stanie powiedzieć dziś, czy można dogodzić temu życzeniu. Co do korespondencji sprzeciwiałoby się to dawnym zwyczajom; ale moglibyśmy przedłożyć nader ważny dokument, który przejrzej pierwej, nim dam stanowczą odpowiedź. Korzystam jednakże z tej sposobności, by oświadczyć izbie, co się stało pod względem rzeczonych punktów gwarancyjnych. Przy końcu listopada oświadczył rząd austriacki, że przyjmuje te cztery punkta, a 2. grudnia podpisali ambasadorowie Francyi, Anglii i Austrii traktat przymierza. Dnia 28. grudnia odbyła się w Wiedniu konferencja, na której znajdowali się owi ambasadorowie i książę Górczakow w imieniu Cesarza Rosyi, i przy tej sposobności wyświadczył ambasador francuski w imieniu trzech sprzymierzonych mocarstw, jaka interpretacja będzie nadana owym czterem punktom jako podstawie przyszłych układów. Co do trzeciego punktu powiedziano w interpretacji, że ma na celu położyć koniec panowaniu Rosyi na czarnym morzu. Książę Górczakow oświadczył, że niemoże przystać na takie wyjaśnienie, ale że zasiągnie nowych instrukcyi od swego rządu. Później owiadomił hrabiego Buol, że otrzymał już tę instrukcję, i d. 7. lub 8. b. m. odbyła się w ministerjum spraw zagranicznych w Wiedniu nowa konferencja, na której książę Górczakow przedłożył memoriał, zawierający podług jego oświadczenia zdania rządu rosyjskiego. Hrabia Buol oświadczył jednakże, że niejest upoważniony do przyjęcia tego memoriału i musi obstawać przytem, by pełnomocnik rosyjski przyjął znaną mu już interpretację. Pełnomocnik rosyjski cofnął przeto swój memoriał odczytawszy go tylko, i oświadczył, że w imieniu swego rządu przyjmuje interpretację punktów gwarancyjnych za podstawę układów. Szanowny mój przyjaciel pojmie przeto, że pełnomocnik rosyjski przyjął tę interpretację, zastrzegając sobie prawo, robić w tej mierze potrzebne uwagi w imieniu swego rządu. Rząd Jej król. Mości oświadczył gotowość swoją, rozpocząć układy na tych podstawach; ale dotychczas nierozpoczęto ich jeszcze. *Sir H. Willoughby*: Czy rząd niema nic przeciw temu, by przedłożono izbie protokół trzech mocarstw, wyjaśniający cztery punkta gwarancyjne? *Layard*: czy to pewna, że nierozpoczęto jeszcze żadnych układów? *Lord John Russell*: Na pierwsze pytanie odpowiem, gdy je rozważę; co do drugiego zaś, powtarzam, że układy nierozpoczęły się jeszcze. *Sir H. Willoughby*: Czy dobrze zrozumiałem zacnego Lorda, gdy powiedział, że trzeba położyć koniec panowaniu Rosyi na czarnym morzu? Jeżeli tak jest w istocie, tedy spodziewam się, że układy powinnyby już wkrótce się rozpocząć. *Lord J. Russell*: Rząd jest

gotów układać się na podstawie czterech punktów, ale żaden jeszcze ambasador nieotrzymał pełnomocnictwa w tej mierze. *Drummond* oznajmia, że zaproponuje wkrótce przedłożenie pewnych raportów, dotyczących się stanu armii w Oryencie. *Colliers* zapowiada, że na przyszły czwartek zwróci uwagę izby na handlowe stosunki Anglii z Rosją. *Roebuck* oświadcza, że tego samego dnia zaproponuje mianowanie wydziału dla rozpoznania stanu armii pod Sebastopolem i czynności administracyi wojskowej. *Spooner* zapowiada znów wniosek dotyczący się seminarjum w Maynooth, a *Sir B. Hall* uprasza, by mu pozwolono wnieść bil w sprawie sanitarności. Po krótkiej debacie zezwala izba na to i odracza się.

Wczorajsze posiedzenie izby niższej trwało tylko półgodziny, i niebyło wcale ciekawe. (Wien. Ztg.)

Francya.

(Dobroczynny wpływ pożyczki narodowej. — Stan rzeczy pod Sebastopolem. — Wycieczka wojenna w Algierji.)

Paryż, 24. stycznia. *Monitor* poświęca długi artykuł nadzwyczajnemu powodzeniu pożyczki, a w końcu powiada: Renty na rachunek państwa stanowią część majątku publicznego. Ale równie, jak przed rokiem 1789 ziemia Francyi była w posiadaniu małej liczby wielkich właścicieli, tak też przed pierwszą próbą subskrypcyi narodowej byli tylko wielcy kapitaliści powołani do udziału w korzyściach pożyczki. Ale Cesarz pragnął dlatego, iż długi państwa są ciężarem dla wszystkich, by także korzyści połączone z rentami, były przystępne dla wszystkich. Subskrypcya narodowa wywrze zapewne taki sam wpływ na renty, jak ustawy z roku 1789 na własność gruntową. Wypłyną z niej bowiem takie same skutki: rozszerzenie majątku i rozprzestrzenienie zasad porządku społeczeńskiego, t. j. nowe węzły, które przywiążą masy do spokoju i dobra kraju.

— *Monitor* zawiera obszerny raport z obozu korpusu oblężniczego pod Sebastopolem z 2. b. m., który z rzadką znajomością rzeczy wyraża się o topograficznych stosunkach twierdzy i jej okolic, jako też o fortyfikacjach miasta i dotychczasowych robotach oblężniczych, a nakoniec także o stosunkach atmosferycznych od 30. grudnia do 6. stycznia r. b. O stanie sprzymierzonej armii wspomina raport ten tyle tylko, że nieleka się żadnej przeszkody i żadnej trudności; jej atak przybiera z każdym dniem większe rozmiary, a rezultat niezdaje się być wcale wątpliwym. Okopy francuskie zajmują przestrzeń 26 kilometrów, a strzeże ich armia, której niezłamnie żaden trud, żadno natężenie. Od kilku dni trwają mrozy. Liczne środki ostrożności, użyte ze strony rządu, uprzyjemniają wojskom lądowym przykre życie obozowe. Żołnierze mają teraz doskonałe baraki, ciepłe surduty i spodnie, i dogodne nakrycie głowy. Z spostrzeżeń meteorologicznych przytaczamy następujące daty: Dnia 30. grudnia było w południe 5 stopni zimna, o 9tej godzinie wieczór: — 9°; d. 1. stycznia w południe: — 10°; o 8. godzinie wieczór: — 8°; d. 3. stycznia w południe: — 4°; o 8. godzinie wieczór: — 2°; d. 6. stycznia zrana o godzinie 8mej: — 2°, a w południe: — 1°. Przez cały ten czas było powietrze dość burzliwe i morze znacznie wzburzone; ale okręta stojące w zatoce Kamieszy były tak zabezpieczone, że nietylko niedoznano, ale nawet nieobawiano się żadnego nieszczęścia.

— Depesza telegraficzna z Oranu z 18. stycznia do generalnego gubernatora donosi, że na dniu 7go stycznia wyruszyli kapitan Colomb i Si-Hamza z 80 tyralierami na wielbładach i oddziałem Spahów, do którego przyłączyło się także 500 konnych i 600 pieszych krajowców, przeciw szczepowi Zegdou, który płądrował karawany ciągnące do Gourary, i trafili 11. tego miesiąca na 1200 ludzi z szczepu Zegdou, między którymi było 250 na koniach. W stoczonych doraźnie potyczce utracił nieprzyjaciel 250 do 300 ludzi w poległych, 62 w jeńcach, cały pakunek, wielbłądy i kilka koni; Francuzi zaś liczyli tylko 8 zabitych i 9 rannych. (W. Z.)

Belgia.

(Świetny stan finansów.)

Bruksela, 20. stycznia. Belgia miała dla nadzwyczajnych potrzeb w ostatnich latach i licznych nadzwyczajnych kredytów, jakie potrzeby te wymagały, bieżący dług, który dla skarbu publicznego znacznym był ciężarem i w czasach terażniejszych, gdzie stan polityczny może co chwila wymagać nadzwyczajnych wydatków, ciągał za sobą wielkie niedogodności. Otóż teraz udało się rządowi po nader pomyślnem zrealizowaniu pożyczki przyzwolonej zeszłego lata zredukować ten dług bieżący na normalną zupełnie kwotę, która zamiast ciążyć skarbowi, ułatwia tylko regularny tok jego czynności i ustala jego kredyt. Ta sama pożyczka rozwiązała także szczęśliwie inny z naszych problemów finansowych. Ściągnięcie złota belgijskiego z obiegu, konieczne dla uniknięcia większych, nieodzownych strat na przyszłość, odbyło się bez wszelkich trudności. Rząd użył jednej części pożyczonych funduszy na wymienianie wszystkich złota belgijskiego za srebro, i oddał je ohydowemu wielkiemu zakładom kredytowym, bankowi narodowemu i tak zwanemu Towarzystwu „Société générale.“ Obadwa te instytucje obowiązały się spieniężyć otrzymane złoto za granicą, i całą nominalną wartość jego spłacić w trzech terminach, 15. grudnia 1854, 15. czerwca 1855 i w marcu 1856 do skarbu publicznego. Oprócz tego zaś zastrzegł sobie rząd prawo, gdyby stosunki wymagały tego, zażądać niezwłocznego spłacenia jakiej bądź części lub też całej sumy. (A. a. Z.)

Szwajcarya.

(Formowanie pułków szwajcarskich.)

Berna, 23. stycznia. Jenerał Ochsenbein wyjechał do Paryża. Telegraficzną depeszą doniesiono, że Cesarz postanowił utworzenie drugiej legii cudzoziemskiej i porucił mu nad nią komendę. Legia ta złożona z dwóch pułków czyli czterech batalionów, każdy po 1200 ludzi, jest postawiona na mocy wydanego dekretu w równi z liniowem wojskiem francuzkiem co się tyczy żołdu, administracji i pensyi. Posady oficerskie będą wyłącznie obcym oficerom nadawane. Po skończonej pierwszej formacji nastąpi posuwanie na stopnie według zaprowadzonych w tej mierze regulaminów. Wojownicy, którzy się odznaczają walecznością i dobrem zachowaniem, otrzymają po skończonym czasie służby grunta, które im będą wyznaczone w Afryce albo w innej kolonii francuzkiej.

Niemce.

(Przyjęcie nadzwyczajnych posłów bawarskiego i francuzkiego w Berlinie. — Kompanie sanitarne w Prusiech.)

Berlin, 27. stycznia. Król Jego Mość dawał prywatną audyencyę mianowanemu przy tutejszym dworze bawarskiemu nadzwyczajnemu posłowi i pełnomocnemu ministrowi hrabi Montgelas i odebrał z jego rąk list Jego Mości Króla Bawaryi, którym hrabia w namienionym charakterze jest zawierzytelny.

Jego król. Mość przyjmował wczoraj na prywatnej audyencyi francuzkiego posła margrabiego de Moustier.

Za przykładem innych armii, na przypadek wojny, będzie zaprowadzona i w pruskim wojsku przy każdym korpusie kompania transportująca chorych i rannych z boju, a potrzebna liczba ludzi przeznaczonych uprzednio do tej służby, będzie wzięta z szeregowców piechoty rezerwowej i z landwery pierwszego zaciągu.

(Pismo barona Manteuffla do hr. Arnim'a.)

Berlin, 28. stycznia. W uzupełnieniu podanych już dawniej aktów dyplomatycznych przytaczamy tu pismo barona Manteuffla do hrabi Arnim'a w Wiedniu z d. 19. grudnia r. z.:

„Jak już W. Ex. zawiadomiłem w drodze telegraficznej, zakomunikowałem mi urzędownie hrabia Esterhazy, tudzież posłowie Anglii i Francyi dnia 16. b. m. umowę z 2. grudnia wraz z należącym do niej tajnym artykułem. Nie potrzebuję powtarzać W. Ex., że J. M. król wziął to ważne pismo pod pilną rozagę. Wpływem tego rozpoznania jest równobrzmiąca depesza, jaką dziś wysyłam do posłów królewskich w Paryżu i Londynie; upoważniam też W. Ex. do zakomunikowania jej w odpisie hrabi Buol z wyrazem podziękia za przesłanie aktu wspomnianego. Pan minister nie weźmie nam tego za złe, że nie myślemy podejmować się zobowiązań, których doniosłości przewidzieć niepodobna. Gabinet austriacki będzie zapewne w tem położeniu udzielenia nam bliższych w tym względzie szczegółów, zwłaszcza że według wiadomości, jakie otrzymaliśmy z Paryża i Londynu, wiadomy mu jest wykład 4ch punktów ze strony mocarstw zachodnich, i że zapewne wspólnie z nami jest za tem, by wykład czterech punktów nastąpił w sposób, któryby naprzód już nie zrywał negocyacji. W. Ex. przedłoży te uwagi hrabi Buol i raczy przyjąć zapewnienie itd.“

(W. Z.)

Z teatru wojny.

(Raport lorda Raglan. — Doniesienia z obozu angielskiego i francuzkiego. — Wielkie cierpienia.)

Angielskie ministerium wojny otrzymało następującą depeszę od Lorda Raglana:

„Pod Sebastopolem, 6. stycznia.

Mości Książę! Od czasu listu mego z 2. b. m. było powietrze tak przykre, że nie mogłem się zająć wylądowaniem 39go pułku, by go umieścić w obozie. Pułk ten znajduje się jeszcze na pokładzie okrętu „Golden Fleece“ w zatoce. Ziemię pokrywa gęsty śnieg, chociaż nie leży zbyt wysoko. Przedewszystkiem staram się o śpieszne wylądowanie barak, które przybyły teraz w znacznej liczbie, jako też o urządzenie wspomnianego w ostatniej mej depeszy składu żywności w pobliżu głównej kwatery. Mogę to uskutecznić teraz przy pomocy 18go i 39go pułku, z których pierwszy obojuje pod Bałakławą, a drugi znajduje się jeszcze na pokładzie okrętu „Golden Fleece“. Nieprzyjacieli nieprzedsiewierze żadnych kroków. Załączam listę naszych strat od 4go b. m.

Raglan“.

— Dziennikowi „Times“ piszą z obozu pod Sebastopolem z 2go stycznia: „Jesteśmy teraz w czwartym miesiącu rzeczywistej wojny, a już dochodzi nas pogłoska, że ministerium myśli o utworzeniu legii cudzoziemskiej, by utrzymać siłę naszej armii. Plan taki nie znajdzie dobrego przyjęcia w armii, chociaż niepodlega żadnej wątpliwości, że gdyby chcieli utrzymać liczbę szczerplej armii naszej w jednakowym stanie, musiano by nam przynajmniej co tygodnia przysyłać jeden pułk świeży. Tak bowiem ma się rzecz w istocie, że co 24 godzin ubywa nam przynajmniej 100 ludzi od czynnej służby. Mamy 3500 ludzi niezdatnych do służby w obozie, a w szpitalach nad Bosforem znajduje się 7 do 800 chorych, rannych i rekonwalescentów. Z gwardyi umarło od czasu bitwy pod Inkermanem do 300 ludzi. Pułk 63ci, który za przybyciem do Krymu liczył 900 ludzi, zeszczupiał teraz na 240 zdolnych do służby żołnierzy, a prawie tak samo ma się rzecz z 46tym pułkiem“.

— Paryżkiemu dziennikowi „Presse“ donoszą z obozu francuzkiego z 11go stycznia: „Powietrze w Krymie ciągle niezdolne.

W ostatnich czasach spadły wielkie śniegi, i leżą miejscami na 3 do 4 stóp wysoko. Jestto nowa próba dla naszych biednych żołnierzy, którzy jednak zachowują przy tem wszystkim wesołe swe usposobienie. Stawiają baraki, biją się, słowem przepędzają czas jak można najlepiej. Ale konie i muły cierpią okropnie. Od kilku dni odchodzi ich bardzo wiele. Anglicy są mniej wytrwali na te dolegliwości niż my, i niedaliby sobie nigdy rady, gdybyśmy im od czasu do czasu nie pomagali silną ręką. Ich zwierzęta jużnie wyginęły po największej części, i nasi żołnierze, mianowicie pierwsza brygada 1szej dywizyi, transportują kule Anglików. Na prośbę Lorda Raglana oddała nasza intendatura 10.000 płaszczyzów z kapturami do użytku armii angielskiej, która tym sposobem nosi teraz uniform francuzki. Czyż podobna okazać więcej braterstwa? Niewiadomo jeszcze, jak się skończyła konferencya z Omerem Baszą, który odjechał 6go stycznia; zapewniają jednak, że plan wyprawy na Perekop został stanowczo odrzucony. Omer Basza przedstawiał wszelkie trudności takiego przedsięwzięcia, i oświadczył, że musiałby w takim razie wprowadzić swą armię pomiędzy dwa ognie. Lord Raglan i jenerał Canrobert ofiarowali mu w tym zamiarze dwie francuzkie i jedną angielską dywizję do pomocy, ale Omer Basza niechęciał się podjąć tej wyprawy. Rozumić się, że to wszystko są pogłoski tylko.“ (W. Z.)

(Uskarżania się na złą administracyę.)

Londyn, 25. stycznia. Pewien oficer donosi z Krymu pod dniem Sgo b. m.: „Mamy jeszcze ciągle mroźne powietrze; nocy okropnie zimno, i nie ma żadnej nadziei, by baraki nasze nadeszły przed końcem zimy. Słyszałem wczoraj od dwóch oficerów, że okręt „Golden Fleece“ przywiózł z Tryestu 7000 do 8000 kozuchów baranich w podarunku dla armii. Kapitan chciał je zabrać na ląd, ale kwatermistrz nieotrzymał na to urzędowego upoważnienia, i niechce przyjąć ładunku, który przeto powraca do Korfu. Każdy oficer zapłaciłby chętnie za taki kozuch 5 funt. sztr.“

(W. Z.)

(Depesza księcia Menżykowa z d. 22. stycznia.)

Najnowsza wiadomość z widowni boju zawiera depesza umieszczona w „N. P. Z.“:

Petersburg, 29. stycznia. Książę Menżykow donosi z 22. stycznia: W nocy z 19. na 20. stycznia zrobiono z Sebastopola nową wycieczkę. Uderzono na lewe skrzydło i środek przekopów francuzkich. Nieprzyjacieli ucierpiał znacznie. Zabrano mu w niewolę dwóch oficerów i kilku żołnierzy. — Nasi przeciwnicy w potrzebie opalu, nie przepuścili nawet dawnej świątyni cherzonskiej. Zerwali dach, kopułę i ogłocili ją z ozdób wewnętrznych.

(Zcit.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 31. wieczór, god. 6. „Globe“ donosi, że Królowa miała dzisiaj w południe długą konferencyę z lordem Derby w pałacu Buckingham, a potem konferował Derby z Palmerstonem. Następnie donosi „Globe“ jako pogłoskę, że lord Derby przyjął utworzenie gabinetu pod warunkiem, jeżeli lord Palmerston przyjmie ministerium wojny. Derby skłonny także połączyć się z Peelitami. Gladston byłby w tym razie kanclerzem państwa, a Disraeli ministrem spraw zewnętrznych.

— God. 9. wieczór. Późniejsze wydanie dziennika „Globe“ donosi, że Królowa wróciła po drugiej konferencyi z lordem Derby do Windsoru, przeto porozumienie się z lordem Derby prawdopodobne.

Londyn, 1. lutego (w południe.) Powszechnie uważano za rzecz pewną, że lordowi Derby poruczono utworzenie gabinetu i że je przyjął. Popołudniu zaś domyslał się „Globe“, że usiłowania lorda Derby względem utworzenia ministerium okazały się płonne. Następnie sądzi „Globe“, że z końcem tego tygodnia będzie utworzony gabinet, w którym lordowie Palmerston i Grey będą głównymi członkami.

Londyn, 1. lutego wieczór. Lord Derby oświadcza w izbie, że już złożył polecenie utworzenia gabinetu: lord Aberdeen mówi z otuchą o wojnie i o pomocy armii sardyńskiej, tudzież o spóldziałaniu Austrii w razie jeżeli Rosya odrzuci spólnie podane warunki. Obydwie izby odraczają się. Jutro otrzyma Lacy Evans publiczne podziękowanie ze strony izby niższej. Powszechnie sądzono, że lord Palmerston otrzyma prezydenturę rady gabinetu.

Londyn, 2. lutego (zrana). Po cofnięciu się lorda Derby od utworzenia gabinetu powołała królowa lorda Lansdowne.

(Litogr. koresp. austr.)

Berlin, 31. stycznia. Fligel-adutant Jego Mości Króla Bawaryi pułkownik Tann przybył tutaj. Korespondencya pruska donosi, że p. Usedom, który z Londynu przybył do Bruxeli, wrócił ztamtąd znowu do Londynu i ogłasza pogłoskę o mającej nastąpić mobilizacyi dwóch pruskich korpusów armii za mylą.

Turyn, 30. stycznia. Znaczna większość oświadcza się w izbie za traktatem przymierza. W zbrojowni wojskowej pracują niezmordowanie.

Jassy, 31. stycznia. Dzisiaj udał się F. M. L. hrabia Coronini z powrotem do Bukaresztu.

(L. k. a.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hr. Badeni Władysław, z Surochowa. — Baron Konopka Kazimierz, z Biskowiec. — PP. Papara Stanisław, z Danicza. — Jordan Teofil, z Nowogosiola. — Dzwonkowski Edward, z Gromnik. — Brześciński Seweryn, z Rustaweczka. — Obniski Wiktor, z Mycowa. — Jankowski Ludwik, z Bożykowa.

Dnia 4. lutego.

PP. Hausner Otto, z Brodów. — Tchórznicki Konstanty, z Sarnik. — Abancourt Ksawery, z Łowczy.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hr. Mensdorf, c. k. generał-major, do Tarnopola. — PP. Bobowski Konstanty, do Humnisk. — Zakrzewski Adolf, do Przemyśla. — Wisniewski Ludwik, do Patiatycz. — Wisniewski Henryk, do Dobrzana. — Heimerle, c. k. kapitan, do Mikołajowa.

Dnia 4. lutego.

Książę Poniński, do Janowa. — Hr. Lanckoroński Stanisław, do Sambora. — Hr. Festeticz Wacław, do Krakowa. — Baron Doliniński Jędrzej, do Dolinian. — PP. Rulikowski Jan, do Uhrynowa. — Jan Ludwik, do Czerniowiec. — Gaffenko Jerzy i Jędrzej, do Czerniowiec.

Kurs lwowski.

Dnia 3. i 4. lutego.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski raon. konw.	5	51	5	55
Dukat cesarski " "	5	55	5	58
Półimperyal zł. rosyjski " "	10	9	10	12
Rubel srebrny rosyjski " "	1	58	1	59
Talar pruski " "	1	54	1	56
Polski kurant i pięciozłotówka " "	1	25	1	26
Galic. listy zastawne za 100 zr.	92	50	93	10
Galic. listy zastawne bez kuponów	75	17	75	33
" " " z kuponami od 1. listop. 1854	76	36	76	52

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 3. lutego 1855.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po m. k.	—	—
" sprzedał " " 100 po " "	—	—
" dawał " " za 100 " "	—	—
" żądał " " za 100 " "	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 31. stycznia.

w przecięciu

Obligacje długu państwa 5%	za sto 83 82 ⁷ / ₈	82 ¹² / ₁₆
detto z r. 1851 serya B. 5%	" 92	92
detto z r. 1853 z wypłatą 5%	" 92	92
Obligacje długu państwa 4 ¹ / ₂ %	" —	—
detto 4%	" —	—
detto z r. 1850 z wypłatą 4%	" —	—
detto 3%	" —	—
detto 2 ¹ / ₂ %	" —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	" —	—
detto z r. 1839	" —	—
detto z r. 1854	102 ¹ / ₈	102 ¹ / ₈
Obl. wiedeńskiego banku 2 ¹ / ₂ %	—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 5%	—	—
Obl. indemn. Niz. Austr. 5%	80	80
detto krajów koron. 5%	1016 1015 1014	1015
Akcyje bankowe	471 ⁷ / ₈	471 ⁷ / ₈
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	1976 ¹ / ₈	1976 ¹ / ₈
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.	—	—
Akcyje kolei żel. Głognickiej na 500 złr.	—	—
Akcyje kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.	—	—
Akcyje kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr. 259	—	259
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.	—	—
Akcyje austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 złr. 561 ¹ / ₈	—	561 ¹ / ₈
Galic. listy zastawne po 4% na 100 złr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 31. stycznia.

w przecięciu

Amsterdam za 100 holl. złotych 104 ⁷ / ₈ l.	— 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur. 127 ³ / ₈ 1/2 l.	127 ³ / ₈ aso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl. 126 ³ / ₈ 1/2	126 ³ / ₈ m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank. 93 ¹ / ₂ 5/8 1/4 1/8	93 ³ / ₂ m.
Lipsk za 100 talarów	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	— 2 m.
Londyn za 1 funt sztrl. 12-20 19 18 17 17 1. 12-18	2 m.
Lyon za 300 franków	— 2 m.

Medyolan za 300 lire austr.	125 ¹ / ₈	— 2 m.
Marsylia za 300 franków	—	— 2 m.
Paryż za 300 franków 148 ¹ / ₂ 1/4 l.	148 ¹ / ₂ 1/2 m.	— 31 T. S.
Bukareszt za 1 złoty Para	—	— 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	— 31 T. S.
Cesarskie dukaty	—	— 31 Agio.
Ducaten al marco	—	— Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lutego o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 105 1 — Augsburg 127 ¹ / ₂ l. — Frankfurt 126 ¹ / ₈ l. — Hamburg 93 ¹ / ₈ l. — Liwurna — — Londyn 12.16 l. — Medyolan 125 ¹ / ₈ l. — Paryż 148 l.	
Obligacje długu państwa 5% 82 ¹ / ₈ — 82 ⁷ / ₈ . Detto S. B. 5% 95 ¹ / ₂ — 96.	
Detto 4 ¹ / ₂ % 72 ¹ / ₈ — 72 ¹ / ₄ . Detto 4% 64 ¹ / ₂ — 64 ³ / ₈ . Detto z r. 1850 z wypłatą 4%	
92 ¹ / ₂ — 92 ³ / ₄ . Detto z r. 1852 4% 91 ¹ / ₂ — 91 ¹ / ₄ . Detto 3% 50 ¹ / ₂ — 50 ³ / ₄ . Detto	
2 ¹ / ₂ % 41 — 41 ¹ / ₄ . Detto 1% 16 ¹ / ₂ — 16 ³ / ₄ . Obl. indemn. Niz. Austr. 5% 82 ¹ / ₈ —	
82 ¹ / ₂ . Detto krajów kor. 5% 74 — 78. Pożyczka z r. 1834 — — 224. Detto	
z r. 1839 120 — 120 ¹ / ₈ . Detto z 1854 102 ³ / ₈ — 102 ¹ / ₂ . Oblig. bank. 2 ¹ / ₂ % 58 ¹ / ₈ — 58 ³ / ₈ .	
Obl. lom. wen. pożycz. r. 1850 5% 99 — —. Akc. bank. z ujmą 1014 — 1015.	
Detto bez ujem — —. Akcyje bankowe now. wydania — —. Akcyje	
banku eskomp. 94 ¹ / ₈ — 94 ¹ / ₂ . Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 198 ¹ / ₂ — 198 ⁵ / ₈ .	
Wied.-Rabskie 114 ³ / ₈ — 115. Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej 257 — 259.	
Detto Tyrnawskiej l. wydania 17 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto	
Edynbursko - Neusztadzkiej — —. Detto żeglugi parowej 540 — 541.	
Detto 11. wydania — —. Detto 12. wydania 534 — 535. Detto Lloyd'a 560 —	
563. Detto młyna parowego wiedeń. 134 — 135. Renty Como 13 — 13 ¹ / ₈ . Ester-	
hazego losy na 40 złr. 93 — 93 ¹ / ₂ . Windischgrätz losy 28 ¹ / ₈ — 29. Wald-	
steina losy 28 ³ / ₈ — 28 ¹ / ₂ . Keglevicha losy 11 — 11 ¹ / ₈ . Cesarskich ważnych duka-	
tów Agio 31 ¹ / ₈ — 31 ¹ / ₂ .	

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 3. lutego.

Obligacje długu państwa 5% 82¹/₈ 1/8; 4¹/₂% 72¹/₈; 4% 64¹/₂; 4% z r. 1850 — wylosowane 30% —; 2¹/₂% —. Losy z r. 1834 —; z r. 1839 —. Wied. miejsko bank. —. Akcyje bank. 1014. Akcyje kolei półn. 1855. Głognickiej kolei żelaznej 253¹/₂. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 539. Lloyd 562¹/₂. Galic. l. z. w Wiedniu —. Akcyje niz.-austr. Towarzystwa eskompowego a 500 złr. 470 złr.

Amsterdam l. 2. m. 105¹/₈. Augsburg 127¹/₂ l. 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 126¹/₈ l. 2. m. Hamburg 93¹/₈ l. 2. m. Liwurna — l. 2. m. Londyn 12.16. 3. l. m. Medyolan 125¹/₈. Marsylia 148. Paryż 148¹/₈. Bukareszt —. Konstantynopol —. Agio duk. ces. —. Pożyczka z roku 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —. Oblig. indemn. —. Pożyczka z roku 1854 103.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	325.75	— 11.8°	89.1	póln.-wsch.	pochmurno
2 god. pop.	325.04	— 8.5°	71.9	"	"
10 god. wie.	324.76	— 9.0°	82.4	"	"
6 god. zran.	325.78	— 9.4°	86.4	póln.-zachod.	pochmurno
2 god. pop.	326.90	— 9.8°	71.8	"	"
10 god. wie.	328.49	— 14.60°	86.9	"	"

W nocy śnieg 7"

TEATR.

Dziś dnia 5. lutego 1855 (w Abonamencie.)

„Zgorszenie,” czyli: „Widowisko na Scenie w Łozach, w Parterze i na Galeryi.”

Zabawna fraszka w 1. akcie z francuzkiego przez K. Majeranowskiego (autora Urszuli) na polski język dowolnie zastosowana.

Zakończy (po raz drugi.)

„Córka Lichwiarza.”

Komedia w 2 aktach z francuzkiego p. Bayard i Duport, tłumaczona przez p. Halpert.

KRONIKA.

Każdoroczny śnieg w Londynie nabawia mieszkańców tamtejszych wielkim kłopotem: wtedy-to dokuczają im zamiatacze ulic i właściciele omnibusów. Pierwsi zobowiązawszy się do zgartywania błota, ale tylko właściwego błota czarnego, ulicznego, nie zmieszanego ze śniegiem, nie poczuwają się zapewne do powinności zmiatania śniegu, a może też lekceważą sobie i karę za niedopełnienie tej służby, tak że woła ją odpokutować niż poddawać się tej pracy. Śnieg więc leży na ulicy tak długo, aż pokąd nie stopnieje i nie zaleje ich gęstem i nieprzebyte błotem. Właściciele omnibusów zaś biorą się na inne wybiegi. Każą sobie płacić coraz większą, czasem nawet podwójną należność, niezapowiadając wprzód tego podwyższenia ceny. — Dopiero gdy podróżny wysiada z powozu, żądają od niego drugie tyle jak zwykle dawniej za taką jazdę płacił, a jeżeli się wzbrania od tego, natenczas każe mu woźnica przepatrzyć sobie taryfę umieszczoną wewnątrz powozu w kącie najciemniejszym i mającą coraz nowe poprawki i dodatki.

— Podług ogłoszonego wykazu urzędowego wydała admiralicya angielska do 1go grudnia r. z. 3,527,634 funtów szterlingów. Z tego przypada 1,671,101

f. szt. na zapasy dla marynarki, 1,448,779 f. szt. na wiktuały i transport, 6793 f. szt. na utrzymanie jenców wojennych, a 400 959 f. szt. na służbę pocztową.

— Taniec wrzecionowy. Dr. Ed. Z. podaje w czasopiśmie „Ausland“ nader ciekawe obrazki ludu i obyczajów we Francyi, czerpane ze źródeł francuzkich. Jeden z nich opisuje „Taniec z wrzecionami“, który odbył się w tym roku w Tulonie. „Jak tylko się ziemię, wystąpiło 40 do 50 młodzieńców przybranych w białe bluzy, ozdobione na łokciach i u rąk wstążkami, w białe spodnie, w kobiece kotnierzyki z jedwabnemi chustkami na szyi, w fartuszki około bioder i w białe okrągłe kapelusze ozdobione wstęgami i szarfami, i korowód ten przeciągał po ulicach śpiewając i tańcząc pod przewodem tambora i arlekina. Każdy tancerz niósł w ręku bardzo długie wrzeciono, z zatknętą u szczytu lampą z kolorowego papieru, w której znajdowała się świeca. Przewodnik tego grona, zaopatrzony w piszczałkę, jakiej używają sternicy okrętów, sygnalizuje wszystkie kroki i zwroty, wszystkie figury i marsze. Odmienny polityk krzyżujących się bez ustanku światła i rozmaitość precudnych kolorów, gdyż każdy tancerz ma inną barwę na wrzecionie, nadają szczególnie urok temu widowisku.“